

Europeiska unionens officiella tidning

C 120

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

13 april 2017

Innehållsförteckning

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

REKOMMENDATIONER

Europeiska centralbanken

2017/C 120/01	Europeiska centralbankens rekommendation av den 31 mars 2017 till Europeiska unionens råd om externa revisorer för Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique (ECB/2017/8)	1
2017/C 120/02	Europeiska centralbankens rekommendation av den 4 april 2017 om gemensamma specifikationer för vissa alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut (ECB/2017/10)	2

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2017/C 120/03	Meddelande från kommissionen om uppdatering av bilagan till meddelande C(2004) 43 från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport	10
2017/C 120/04	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende M.8412 – Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings) (!)	12

SV

(!) Text av betydelse för EES.

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska kommissionen

2017/C 120/05	Eurons växelkurs	13
2017/C 120/06	Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp	14
2017/C 120/07	Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp	15
2017/C 120/08	Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp	16

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

2017/C 120/09	Uppdatering av förteckningen över de gränsövergångsställen som avses i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)	17
---------------	---	----

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Efta-domstolen

2017/C 120/10	Domstolens dom av den 2 augusti 2016 i mål E-33/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island (<i>Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – direktiv 2012/26/EU om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel</i>)	22
2017/C 120/11	Domstolens dom av den 2 augusti 2016 i mål E-34/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island (<i>Underlåtenhet av en Eftastat att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2012/46/EU om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg</i>)	23
2017/C 120/12	Domstolens dom av den 2 augusti 2016 i mål E-35/15 – Eftas övervakningsmyndighet mot Konungariket Norge (<i>Underlåtenhet av en Eftastat att uppfylla sina skyldigheter – Direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester</i>)	24
2017/C 120/13	Domstolens dom av den 3 augusti 2016 i de förenade målen E-26/15 och E-27/15 – Brottmålsförfarande mot B och B mot Finanzmarktaufsicht (<i>Frihet att tillhandahålla tjänster – Artikel 36 i EES-avtalet – Direktiv 2005/60/EG – Proportionalitet</i>)	25
2017/C 120/14	Begäran om ett rådgivande yttrande från Eftadomstolen enligt skrivelse från Oslo tingrett av den 31 augusti 2016 i målet Mobil Betriebskrankenkasse mot Tryg Forsikring (Mål E-11/16)	26

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

Europeiska kommissionen

2017/C 120/15	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.8455 – Strabag/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 27
2017/C 120/16	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende M.8384 – Carlyle/Citic/McDonald's/McDonald's China) – Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande ⁽¹⁾ 28

ÖVRIGA AKTER

Europeiska kommissionen

2017/C 120/17	Offentliggörande av en ansökan om ändring i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel 29
---------------	--

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS REKOMMENDATION

av den 31 mars 2017

till Europeiska unionens råd om externa revisorer för Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique

(ECB/2017/8)

(2017/C 120/01)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION,

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 27.1, och av följande skäl:

- (1) Räkenskaperna för Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta granskas av oavhängiga externa revisorer som ECB-rådet har rekommenderat och Europeiska unionens råd godkänt.
- (2) Förordnandet för Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique nuvarande externa revisorer, Ernst & Young Bedrijfsrevisoren/Réviseurs d'Entreprises, löpte ut efter revisionen avseende räkenskapsåret 2016. Det är därför nödvändigt att utse externa revisorer från och med räkenskapsåret 2017.
- (3) Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique har utsett Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA som sina externa revisorer för räkenskapsåren 2017 till 2022.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Det rekommenderas att Mazars Réviseurs d'entreprises/Mazars Bedrijfsrevisoren SCRL/CVBA utses till externa revisorer för Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique för räkenskapsåren 2017 till 2022.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 31 mars 2017.

ECB:s ordförande

Mario DRAGHI

EUROPEISKA CENTRALBANKENS REKOMMENDATION

av den 4 april 2017

om gemensamma specifikationer för vissa alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut

(ECB/2017/10)

(2017/C 120/02)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3 och artikel 6.1 och 6.5 c, och

av följande skäl:

- (1) Det är Europeiska centralbankens (ECB) ansvar att säkerställa att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt. ECB utövar tillsyn över systemets sätt att fungera för att säkerställa en enhetlig tillämpning av hög tillsynsstandard och enhetliga resultat av tillsynen i alla deltagande medlemsstater.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 1024/2013 och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17)⁽²⁾ ska ECB säkerställa en konsekvent tillämpning av tillsynskraven för kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna.
- (3) Som den behöriga myndigheten enligt förordning (EU) nr 1024/2013, avseende sådana kreditinstitut som har klassificerats som betydande, har ECB tillämpat flera av de alternativ och utnyttjat de handlingsutrymmen som framgår av Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 (ECB/2016/4)⁽³⁾. Därutöver beskriver ECB, i sina anvisningar daterade november 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (nedan kallade *ECB:s anvisningar*) en uppsättning gemensamma specifikationer för att i enskilda fall tillämpa vissa andra alternativ efter en ansökan från ett kreditinstitut som klassats som betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013 samt enligt del IV och artikel 147.1 i förordning (EU) nr 468/2014.
- (4) För att främja en gemensam tillsynsstrategi hos de nationella behöriga myndigheterna när dessa bedömer hur alternativ och handlingsutrymmen ska tillämpas i enskilda fall kan ECB, i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1024/2013, anta en rekommendation om de specifikationer som ska tillämpas vid bedömningen av ansökningar från mindre betydande institut.
- (5) Det behövs en uppsättning gemensamma specifikationer för att utöva alternativ och handlingsutrymmen i enskilda fall dels för att säkerställa en enhetlig, effektiv och transparent tillsyn av mindre betydande kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och dels för att främja likabehandlingen av betydande och mindre betydande institut samt konkurrens på lika villkor för alla kreditinstitut i de deltagande medlemsstaterna. Samtidigt bör man beakta proportionalitetsprincipen samt de berättigade förväntningarna som kreditinstitut som står under tillsyn har.
- (6) För detta ändamål har ECB identifierat vissa alternativ och handlingsutrymmen i ECB:s anvisningar som bör tillämpas på samma sätt för både betydande och mindre betydande institut. ECB har därutöver identifierat ytterligare alternativ och handlingsutrymmen, varav två är av allmän natur och återfinns i artikel 380 och artikel 420.2 i förordning (EU) nr 575/2013, för vars utövande ECB rekommenderar ett specifikt tillvägagångssätt när det gäller mindre betydande institut.
- (7) Vad gäller alternativ och handlingsutrymmen avseende konsoliderad tillsyn och undantag från tillsynskrav bör de nationella behöriga myndigheterna, i enlighet med de rekommendationer som återfinns i kapitel 1 avsnitt II i ECB:s anvisningar, uppmuntras att vara försiktiga när de beviljar sådana undantag i enskilda fall. Vad gäller undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå rekommenderar ECB ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut eftersom inte alla specifikationer för bedömningen av ansökningar som finns upptagna i ECB:s anvisningar är relevanta för dessa institut.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s 63.

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4) (EUT L 78, 24.3.2016, s. 60).

- (8) Inom den gemensamma tillsynsmekanismen bör man vara både konsekvent och försiktig vid tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen som avser kapitalbaskrav, enligt vad som framgår av kapitel 2 och 3 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, eftersom dessa tillsynsbeslut får konsekvenser för de egna medel som står till förfogande samt deras kvalitet. Detsamma gäller för primärkapitaltillskott och supplementärkapital eller minoritetsintressen som i vissa fall inkluderas i den kvalificerade kapitalbasen. För att säkerställa konkurrens på lika villkor bör schablonmetoden, metoden för intern riskklassificering, metoden med interna modeller samt metoden med interna modeller vid beräkningen av kapitalbaskrav tillämpas konsekvent för alla kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen. Bedömningen av huruvida de krav som framgår av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾ uppfylls för att tillåta att en riskvikt motsvarande noll procent används vid beräkningen av kapitalbaskraven för exponeringar inom en grupp bör också baseras på en uppsättning gemensamma specifikationer. ECB har dock identifierat vissa alternativ och handlingsutrymmen avseende kapitalbaskraven för vilka det är nödvändigt att använda ett specifikt tillvägagångssätt när det gäller mindre betydande institut.
- (9) När det gäller alternativ och handlingsutrymmen som berör institut som har ingått ett institutionellt skyddssystem rekommenderas det att man använder en uppsättning gemensamma specifikationer för bedömningen av ansökningar om undantag från tillsynskrav, enligt vad som framgår av kapitel 4 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, för att uppnå en enhetlig tillsyn mot bakgrund av att institutionella skyddssystem som huvudregel omfattar både betydande och mindre betydande institut. Dock rekommenderas, för innehav i institut som omfattas av institutionella skyddssystem enligt artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ett specifikt tillvägagångssätt avseende mindre betydande institut för att i möjligaste mån minska den administrativa bördan för dessa institut.
- (10) När det gäller överensstämmelsen med kraven för stora exponeringar bör det tillvägagångssätt som beskrivs i kapitel 5 i avsnitt II i ECB:s anvisningar avseende betydande institut även tillämpas på mindre betydande institut för att främja en försiktig hantering av stora exponeringar för alla kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen så att koncentrationsrisker hanteras på ett adekvat sätt och begränsas.
- (11) ECB rekommenderar ett konsekvent och försiktigt tillvägagångssätt vid tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen avseende likviditetskrav, som beskrivs i kapitel 6 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, eftersom dessa alternativ och handlingsutrymmen påverkar beräkningen av likviditetstäckningskvoten, bl.a. genom att ange hur specifika in- och utflöden ska behandlas. Vad gäller utflödessatser för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen får de nationella behöriga myndigheterna tillämpa en utflödessats under 5 procent om utflödessatsen baserats på konkret statistik.
- (12) Vad gäller tillämpningen av undantaget för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ enligt artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽²⁾, rekommenderas det att man använder det tillvägagångssätt som framgår av kapitel 8 i avsnitt II i ECB:s anvisningar avseende mindre betydande institut för att uppnå konkurrens på lika villkor.
- (13) Vad gäller tillämpningen av alternativ och handlingsutrymmen avseende styrningsformer och tillsyn rekommenderas ett konsekvent och försiktigt tillvägagångssätt, som beskrivs i kapitel 11 i avsnitt II i ECB:s anvisningar, för att främja att alla kreditinstitut omfattas av lämpliga styrmekanismer. Mot bakgrund av proportionalitetsprincipen anses det dock lämpligt att använda ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut när det gäller att kombinera riskkommittén och revisionskommittén.
- (14) Eftersom det är viktigt med ett väl fungerande samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen omfattar denna rekommendation även alternativ och handlingsutrymmen som avser samarbetet mellan myndigheter.
- (15) Vad gäller bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater enligt artikel 115.2 i direktiv 2013/36/EU behövs ett specifikt tillvägagångssätt för mindre betydande institut eftersom detta alternativ kan tillämpas av den behöriga myndigheten som ansvarar för tillstånden. Enligt artikel 4.1 a och artikel 9 i förordning (EU) nr 1024/2013 har ECB exklusiv behörighet inom den gemensamma tillsynsmekanismen att bevilja och återkalla kreditinstituts tillstånd, och måste därför involveras för att inrätta bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

I.

1. Syfte och tillämpningsområde

I denna rekommendation fastställs principer för vissa av de alternativ och handlingsutrymmen som nationella behöriga myndigheter ges genom unionsrätten avseende mindre betydande institut.

2. Definitioner

I denna rekommendation ska definitionerna i förordning (EU) nr 1024/2013, förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17), förordning (EU) nr 575/2013, direktiv 2013/36/EU samt den delegerade förordningen (EU) 2015/61⁽¹⁾ gälla.

DEL TVÅ

**ALTERNATIV OCH HANDLINGSUTRYMMEN DÅR ETT SPECIFIKT TILLVÄGAGÅNGSSÄTT
REKOMMENDERAS FÖR MINDRE BETYDANDE INSTITUT**

II.

Undantag från tillsynskrav

1. Artikel 8.3 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå

När de nationella behöriga myndigheterna granskar en ansökan om undantag avseende likviditet på gränsöverskridande nivå ska de bedöma huruvida alla de villkor som uppställs i artikel 8.1 och 8.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, och tillämpa de bedömningskriterier som framgår av avsnitt II, kapitel 1, punkt 4 i ECB:s anvisningar med undantag för kriterier som framgår av artikel 8.3 b.

III.

Kapitalkrav

1. Artikel 129.1 i förordning (EU) nr 575/2013: exponeringar i form av säkerställda obligationer

Vad gäller exponeringar i form av säkerställda obligationer ska en nationell behörig myndighet först samråda med ECB avseende bedömningen av betydande potentiella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna, innan man fattar beslut om att delvis bevilja undantag från tillämpningen av artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 och tillåta kreditkvalitetssteg 2 för upp till 10 procent av den totala exponeringen för det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående säkerställda obligationer.

2. Artikel 311.2 i förordning (EU) nr 575/2013: redovisning av exponeringar mot centrala motparter

2.1 En nationell behörig myndighet bör tillåta att ett kreditinstitut tillämpar den behandling som framgår av artikel 310 i förordning (EU) nr 575/2013 på sina handlexponeringar samt bidrag till obeståndsfonden för en central motpart om denna centrala motpart har meddelat kreditinstitutet att motparten har upphört att beräkna K_{CCP} (hypotetiskt kapital) enligt artikel 311.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

2.2 Vad gäller punkt 2.1 ska de nationella behöriga myndigheterna vid sin bedömning av de orsaker av vilka den centrala motparten har upphört att beräkna K_{CCP} (hypotetiskt kapital) tillämpa de slutsatser som ECB kommit fram till i förhållande till samma centrala motpart vid dess bedömning av orsakerna.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

3. Artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag i situationer då en störning omfattar hela systemet

- 3.1 Om det inträffar en störning som omfattar hela systemet i den mening som avses i artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013, som ECB bekräftat offentligt, och fram till dess att ECB offentligt tillkännager att situationen har åtgärdats, ska ECB granska störningen och de nationella behöriga myndigheterna tillämpa slutsatserna från ECB bedömning och använda de alternativ som framgår av artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013. I sådana fall gäller att
- a) kreditinstitut inte behöver uppfylla kapitalbaskravet enligt artiklarna 378 och 379 i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - b) en motparts oförmåga att avveckla en transaktion inte betraktas som fallissemang i kreditriskavseende.
- 3.2 Om en nationell behörig myndighet planerar att offentligt meddela att det inträffat en störning som omfattar hela systemet i den mening som avses i artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013 bör den samråda med ECB innan meddelandet offentliggörs.

IV.

Institutionella skyddssystem

1. Artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag för innehav i institut som omfattas av institutionella skyddssystem
- 1.1 Om en ansökan görs om att inte dra av innehav av kapitalbasinstrument ska de nationella behöriga myndigheterna använda de specifikationer som framgår av avsnitt II, kapitel 4, punkt 4 i ECB:s anvisningar för att bedöma huruvida de villkor som framgår av artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.
- 1.2 En nationell behörig myndighet kan godta att ett institutionellt skyddssystem lämnar in en ansökan enligt artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för alla mindre betydande institut som är medlemmar i systemet. I sådana fall kan den nationella behöriga myndigheten anta ett beslut som ger tillstånd i enlighet med artikel 49.3 i förordning (EU) nr 575/2013 som gäller för alla mindre betydande institut som omnämns i ansökan.

V.

Likviditet

1. Artikel 420.2 i förordning (EU) nr 575/2013: likviditetsutflöden
- 1.1 I överensstämmelse med artikel 11 i förordning (EU) 2016/445 ska nationella behöriga myndigheter tillämpa en utflödessats på 5 procent för handelsfinansrelaterade produkter utanför balansräkningen, i enlighet med artikel 429 i förordning (EU) nr 575/2013 och bilaga I till denna, som ska användas av kreditinstitut när de bedömer likviditetsutflöden. En nationell behörig myndighet bör kräva att kreditinstitutet rapporterar in sina utflöden i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014⁽¹⁾ till myndigheten.
- 1.2 Med avvikelse från vad som sägs i punkt 1.1 får en nationell behörig myndighet tillämpa en utflödessats under 5 procent baserat på statistisk information för mindre betydande institut som är etablerade i den berörda medlemsstaten.

VI.

Tillsyn

1. Artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU: att kombinera riskkommittén och revisionskommittén
- 1.1 När det gäller mindre betydande institut (inklusive kreditinstitut som är dotterbolag i en grupp) som inte är betydande i den mening som avses i artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU, ska nationella behöriga myndigheter tillämpa alternativet att tillåta kombinerad riskkommitté och revisionskommitté.
- 1.2 De nationella behöriga myndigheterna ska utföra bedömningen av kreditinstitutets betydelse i den mening som avses i artikel 76.3 i direktiv 2013/36/EU i fråga om storlek, intern organisation samt sin verksamhets art, omfattning och komplexitetsgrad i enlighet med de bedömningskriterier som framgår av avsnitt II, kapitel 11, punkt 3 i ECB:s anvisningar.
- 1.3 Om nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2013/36/EU innehåller andra kriterier än de som framgår av avsnitt II, kapitel 11, punkt 3 i ECB:s anvisningar, ska de nationella behöriga myndigheterna tillämpa den nationella lagstiftningen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

2. Artikel 115.2 i direktiv 2013/36/EU: bilaterala avtal om tillsyn över kreditinstitut i icke deltagande medlemsstater

2.1 Mot bakgrund av ESB:s behörighet att bevilja den initiala auktorisationen för kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och de nationella behöriga myndigheternas behörighet att utöva tillsyn över mindre betydande institut, bör de nationella behöriga myndigheterna informera ECB om sin avsikt att delegera sitt ansvar för den direkta tillsynen över mindre betydande institut till den behöriga myndigheten som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta, eller att ikläda sig ansvaret för tillsynen över dotterföretaget som auktoriserats i en annan medlemsstat. ECB kommer i egenskap av behörig myndighet med ansvar för auktorisation av kreditinstitut att samarbeta, tillsammans med den berörda nationella behöriga myndigheten, vid upprättandet av ett bilateralt avtal om delegering eller övertagande av tillsynsansvar för den nationella behöriga myndigheten med ansvar för tillsynen över moder- eller dotterinstitutet i de deltagande medlemsstaterna.

2.2 Punkt 2.1 ska tillämpas i följande situationer:

- a) En nationell behörig myndighet önskar delegera sitt ansvar för den direkta tillsynen över mindre betydande institut till den behöriga myndigheten som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta.
- b) En nationell behörig myndighet önskar eller har tillfrågats om att, i egenskap av direkt tillsynsmyndighet för ett moderföretag som är ett kreditinstitut, ikläda sig ansvaret för tillsynen över ett dotterföretag som auktoriserats i en annan medlemsstat.

DEL TRE

ALTERNATIV OCH HANDLINGSUTRYMMEN SOM UTÖVAS I ENSKILDA FALL DÄR ETT GEMENSAMT TILLVÄGAGÅNGSSÄTT BÖR VÄLJAS AVSEENDE ALLA KREDITINSTITUT

VII.

De alternativ och handlingsutrymmen som utövas i enskilda fall där ett gemensamt tillvägagångssätt bör väljas avseende alla betydande och mindre betydande institut framgår av bilagan. De nationella behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa alternativ och handlingsutrymmen avseende mindre betydande institut i enlighet med tabellen i bilagan.

DEL FYRA

SLUTBESTÄMMELSE

VIII.

Slutbestämmelse

Denna rekommendation riktar sig till de nationella behöriga myndigheterna i deltagande medlemsstater.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 4 april 2017.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
--	--

Konsoliderad tillsyn och undantag från tillsynskrav

Artikel 7.1, 7.2 och 7.3 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från kapitalkrav	Avsnitt II kapitel 1 punkt 3 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.1 och 8.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från likviditetskrav	Avsnitt II kapitel 1 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 9 i förordning (EU) nr 575/2013: individuell konsolideringsmetod	Avsnitt II kapitel 1 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 10.1 och 10.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 1 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 24.2 i förordning (EU) nr 575/2013: värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen – användning av International Financial Reporting Standards (IFRS) för tillsynsändamål	Avsnitt II kapitel 1 punkt 8 i ECB-anvisningarna

Kapitalbas

Artikel 49.1 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag avseende innehav av försäkringsföretag	Avsnitt II kapitel 2 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 49.2 i förordning (EU) nr 575/2013: avdrag avseende innehav av enheter i den finansiella sektorn	Avsnitt II kapitel 2 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 78.1 b i förordning (EU) nr 575/2013: reducering av kapitalbasen – kapitalöverskott	Avsnitt II kapitel 2 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 78.3 i förordning (EU) nr 575/2013: reducering av kapitalbasen – ömsesidiga bolag, sparbanker och kooperativa sammanslutningar	Avsnitt II kapitel 2 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 83.1 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för primärkapitaltillskott och supplementärkapital som givits ut av ett specialföretag	Avsnitt II kapitel 2 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 84.5 i förordning (EU) nr 575/2013: minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet	Avsnitt II kapitel 2 punkt 10 i ECB-anvisningarna

Kapitalkrav

Artikel 113.6 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av riskvägda exponeringsbelopp – exponeringar inom en grupp	Avsnitt II kapitel 3 punkt 3 i ECB-anvisningarna
Artikel 162.1 i förordning (EU) nr 575/2013: exponeringslöptid	Avsnitt II kapitel 3 punkt 5 i ECB-anvisningarna

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
Artikel 225.2 i förordning (EU) nr 575/2013: egna estimat av volatilitetsjusteringar	Avsnitt II kapitel 3 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 243.2 och 244.2 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013: betydande risköverföring	Avsnitt II kapitel 3 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artikel 283.3 i förordning (EU) nr 575/2013: genomförande av metoden med interna modeller	Avsnitt II kapitel 3 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 284.4 och 284.9 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av exponeringsbeloppet för motpartsrisk	Avsnitt II kapitel 3 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 311.3 i förordning (EU) nr 575/2013: marknadsrisk (exponeringar mot centrala motparter)	Avsnitt II kapitel 3 punkt 11 i ECB-anvisningarna
Artikel 366.4 i förordning (EU) nr 575/2013: beräkning av value-at-risk	Avsnitt II kapitel 3 punkt 12 i ECB-anvisningarna

Institutionella skyddssystem

Artikel 8.4 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag avseende likviditet för medlemmar i institutionella skyddssystem	Avsnitt II kapitel 4 punkt 3 i ECB-anvisningarna
--	--

Stora exponeringar

Artikel 396.1 i förordning (EU) nr 575/2013: överensstämmelse med kraven för stora exponeringar	Avsnitt II kapitel 5 punkt 3 i ECB-anvisningarna
---	--

Likviditet

Artikel 422.8 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 29 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetsutflöden från en grupp	Avsnitt II kapitel 6 punkt 11 i ECB-anvisningarna
Artikel 425.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 34 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: likviditetsinflöden till en grupp	Avsnitt II kapitel 6 punkt 15 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: diversifiering av innehaven av likvida tillgångar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.3 c i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61: förvaltning av likvida tillgångar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 6 i ECB-anvisningarna
Artikel 8.6 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: begränsning av valutaobalanser	Avsnitt II kapitel 6 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 10.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: värderingsavdrag för säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet	Avsnitt II kapitel 6 punkt 7 i ECB-anvisningarna

Den rättsliga grunden för alternativet och/eller handlingsutrymmet	Rekommenderat tillvägagångssätt: enhetlig tillämpning av reglerna för alternativ och handlingsutrymmen avseende betydande institut
Artikel 24.6 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: multiplikator för inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem	Avsnitt II kapitel 6 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artikel 25.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: högre utflödessatser	Avsnitt II kapitel 6 punkt 9 i ECB-anvisningarna
Artikel 26 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: utflöden med ömsesidigt beroende inflöden	Avsnitt II kapitel 6 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 30.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: ytterligare utflöden av säkerhet till följd av nedgraderingar	Avsnitt II kapitel 6 punkt 12 i ECB-anvisningarna
Artikel 33.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: övre tak för inflöden	Avsnitt II kapitel 6 punkt 13 i ECB-anvisningarna
Artikel 33.3, 33.4 och 33.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: specialiserade kreditinstitut	Avsnitt II kapitel 6 punkt 14 i ECB-anvisningarna

Bruttosoliditet

Artikel 429.7 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag för exponeringar inom en grupp vid beräkningen av bruttosoliditetsgraden	Avsnitt II kapitel 7 punkt 3 i ECB-anvisningarna
--	--

Allmänna krav avseende behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut

Artikel 21.1 i direktiv 2013/36/EU: undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 9 punkt 1 i ECB-anvisningarna
--	--

Styrningsformer och tillsyn

Artikel 88.1 i direktiv 2013/36/EU: att kombinera funktionen ordförande och verkställande direktör	Avsnitt II kapitel 11 punkt 4 i ECB-anvisningarna
Artikel 91.6 i direktiv 2013/36/EU: ytterligare uppdrag i ledningsorgan utan verkställande funktioner	Avsnitt II kapitel 11 punkt 5 i ECB-anvisningarna
Artikel 108.1 i direktiv 2013/36/EU: intern process för bedömning av kapitalbehov för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ	Avsnitt II kapitel 11 punkt 7 i ECB-anvisningarna
Artikel 111.5 i direktiv 2013/36/EU: tillsyn över finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag där delar av gruppen befinner sig i icke-deltagande medlemsstater	Avsnitt II kapitel 11 punkt 8 i ECB-anvisningarna
Artiklarna 117 och 118 i direktiv 2013/36/EU: samarbetskyldigheter	Avsnitt II kapitel 11 punkt 10 i ECB-anvisningarna
Artikel 142 i direktiv 2013/36/EU: kapitalkonserveringsplaner	Avsnitt II kapitel 11 punkt 13 i ECB-anvisningarna

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

om uppdatering av bilagan till meddelande C(2004) 43 från kommissionen – Gemenskapens
riktlinjer för statligt stöd till sjötransport

(2017/C 120/03)

INLEDNING

Riktlinjerna för sjötransport⁽¹⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*) fastställer kriterier för förenligheten av statligt stöd till sjötransport med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c och artikel 106.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Riktlinjerna förtecknar särskilt en rad specifika mål för att främja unionens sjöfartsintressen, däribland "*registrering och återregistrering av fartyg i gemenskapen*".

Registrering eller återregistrering av stödberättigande fartyg är således kopplad till registrering i medlemsstaternas fartygsregister.

Riktlinjerna skiljer vid tillämpningen av unionens lagstiftning om statligt stöd mellan olika kategorier av fartygsregister som medlemsstaterna inrättat, nämligen "förstaregister" och "andraregister". Vid tillämpningen av riktlinjerna omfattar andraregister dels "offshore-register" för en medlemsstats mer eller mindre autonoma territorier, dels "internationella register", som är kopplade direkt till den stat som inrättade dem (punkt 1 sjätte stycket i riktlinjerna).

I bilagan till riktlinjerna definieras begreppet "medlemsstatsregister". Enligt den definitionen måste fartygsregister för att betraktas som medlemsstatsregister vara register som "*lyder under en medlemsstats lagstiftning och som omfattar de medlemsstatsterritorier som är en del av Europeiska gemenskapen [unionen]*" (första meningen i bilagan till riktlinjerna).

På grundval av den definitionen anges i punkterna 1–4 i bilagan vilka register som betraktas som medlemsstatsregister och vilka som inte gör det.

Punkt 2 i bilagan innehåller en uttömmande förteckning över andraregister, som finns i medlemsstaterna och som omfattas av deras lagstiftning, vilka anses vara medlemsstatsregister.

Den nuvarande versionen av bilagan, och således även den uttömmande förteckningen i dess punkt 2, antogs samtidigt som riktlinjerna och har tillämpats sedan den 17 januari 2004. Den har inte uppdaterats sedan dess.

Kommissionen är medveten om att medlemsstater kan inrätta nya fartygsregister eller ändra eller upphäva befintliga register. Frankrike inrättade t.ex. sitt "*Registre International Français*" 2005. Den uttömmande förteckning över andraregister som betraktas som medlemsstatsregister i punkt 2 i bilagan till riktlinjerna kan därför ändras över tid. För att hålla jämna steg med situationen i alla registerförande medlemsstater skulle förteckningen behöva uppdateras regelbundet.

Därför bör karaktären av förteckningen i punkt 2 i bilagan ändras från uttömmande till icke uttömmande, samtidigt som definitionen i första meningen i bilagan behålls, enligt vilken andraregister kan betraktas som medlemsstatsregister.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen – Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till sjötransport (EUT C 13, 17.1.2004, s. 3).

Denna ändring kommer att säkerställa både den nödvändiga flexibiliteten i tillämpningen av riktlinjerna med avseende på medlemsstaternas andraregister och rättssäkerhet i fråga om behandlingen av andraregister i medlemsstaterna som inrättats efter riktlinjernas antagande, och som därmed annars inte skulle omfattas av någon av punkterna i bilagan. Sammantaget kommer ändringen att uppnå riktlinjernas mål för kontroll av statligt stöd med ett minimum av administrativ börda, med full respekt för fördragen.

Mot bakgrund av det ovanstående bör punkt 2 i bilagan till riktlinjerna uppdateras och ska ha följande lydelse:

”2. Dessutom är register, som finns i medlemsstaterna och som omfattas av deras lagstiftning, medlemsstatsregister, om de finns i och omfattas av lagstiftningen i territorier där fördraget är tillämpligt. Exempelvis ansågs följande register, vid den tidpunkt då dessa riktlinjer antogs, omfattas av denna kategori:

- Danmarks internationella sjöfartsregister (DIS).
- Tysklands internationella sjöfartsregister (ISR).
- Italiens internationella sjöfartsregister.
- Madeiras internationella sjöfartsregister (MAR).
- Kanarieöarnas internationella sjöfartsregister.”

Denna uppdatering kommer att tillämpas från och med den dag den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration
(Ärende M.8412 – Engie Services Holding UK/Keepmoat Regeneration Holdings)

(Text av betydelse för EES)

(2017/C 120/04)

Kommissionen beslutade den 6 april 2017 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den inre marknaden. Beslutet grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾. Beslutet i sin helhet finns bara på engelska och kommer att offentliggöras efter det att eventuella affärshemligheter har tagits bort. Det kommer att finnas

- under rubriken koncentrationer på kommissionens webbplats för konkurrens (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Denna webbplats gör det möjligt att hitta enskilda beslut i koncentrationsärenden, uppgifter om företag, ärendenummer, datum och sektorer,
- i elektronisk form på webbplatsen EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=sv>) under Celexnummer 32017M8412. EUR-Lex ger tillgång till unionslagstiftningen via internet.

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1.

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs ⁽¹⁾

12 april 2017

(2017/C 120/05)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	US-dollar	1,0605	CAD	kanadensisk dollar	1,4114
JPY	japansk yen	116,22	HKD	Hongkongdollar	8,2416
DKK	dansk krona	7,4369	NZD	nyzeeländsk dollar	1,5320
GBP	pund sterling	0,84840	SGD	singaporiensk dollar	1,4869
SEK	svensk krona	9,5553	KRW	sydkoreansk won	1 209,26
CHF	schweizisk franc	1,0678	ZAR	sydafrikansk rand	14,5185
ISK	isländsk krona		CNY	kinesisk yuan renminbi	7,3090
NOK	norsk krona	9,1035	HRK	kroatisk kuna	7,4385
BGN	bulgarisk lev	1,9558	IDR	indonesisk rupiah	14 087,68
CZK	tjeckisk koruna	26,697	MYR	malaysisk ringgit	4,6954
HUF	ungersk forint	311,97	PHP	filippinsk peso	52,446
PLN	polsk zloty	4,2485	RUB	rysk rubel	60,5067
RON	rumänsk leu	4,5205	THB	thailändsk baht	36,555
TRY	turkisk lira	3,8965	BRL	brasiliansk real	3,3330
AUD	australisk dollar	1,4163	MXN	mexikansk peso	19,9384
			INR	indisk rupie	68,5895

⁽¹⁾ Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp

(2017/C 120/06)

Nationell sida på det nya minnesmynt avsett att sättas i omlopp med valören 2 euro som utges av Republiken San Marino

Euromynt avsedda att sättas i omlopp är lagliga betalningsmedel i hela euroområdet. För att informera alla som hanterar mynt, liksom den breda allmänheten, offentliggör kommissionen utformningen av alla nya euromynt ⁽¹⁾. I enlighet med rådets slutsatser av den 10 februari 2009 ⁽²⁾ får medlemsstaterna i euroområdet och de länder som har ingått ett monetärt avtal med Europeiska unionen om utgivning av euromynt ge ut minnesmynt i euro avsedda att sättas i omlopp, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, särskilt att endast mynt med valören 2 euro ges ut. Dessa mynt har samma tekniska egenskaper som andra euromynt med valören 2 euro, men deras nationella sida har ett minnes- eller jubileumsmotiv med högt nationellt eller europeiskt symbolvärde.

Utgivande land: Republiken San Marino.

Tema: 750-årsminnet av konstnären och arkitekten Giotto's födelse.

Beskrivning: Till vänster en detalj av klocktornet till katedralen Santa Maria del Fiore i Florens, vilket är ett av Giotto's arkitektoniska verk, samt de lodrätt placerade inskrifterna "SAN MARINO", "GIOTTO" och årtalen "1267–2017". Till höger ett utsnitt av ett porträtt av Giotto samt formgivaren Luciana De Simonis initialer "LDS". Nedtill myntortsmärket "R" för Rom.

I myntets yttre fält återfinns EU-flaggans tolv stjärnor.

Myntupplaga: 80 000.

Utgivning: Mars 2017.

⁽¹⁾ Se EGT C 373, 28.12.2001, s. 1 för upplysningar om nationella sidor på alla mynt som gavs ut 2002.

⁽²⁾ Se slutsatserna från rådets möte (ekonomiska och finansiella frågor) den 10 februari 2009 och kommissionens rekommendation av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp (EUT L 9, 14.1.2009, s. 52).

Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp

(2017/C 120/07)

Nationell sida på det nya minnesmynt med valören 2 euro som är avsett att sättas i omlopp och som utges av Vatikanstaten

Euromynt avsedda att sättas i omlopp är lagliga betalningsmedel i hela euroområdet. För att informera alla som hanterar mynt, liksom den breda allmänheten, offentliggör kommissionen utformningen av alla nya euromynt⁽¹⁾. I enlighet med rådets slutsatser av den 10 februari 2009⁽²⁾ får medlemsstaterna i euroområdet och de länder som har ingått ett monetärt avtal med Europeiska unionen om utgivning av euromynt ge ut minnesmynt i euro avsedda att sättas i omlopp, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, särskilt att endast mynt med valören 2 euro ges ut. Dessa mynt har samma tekniska egenskaper som andra euromynt med valören 2 euro, men deras nationella sida har ett minnes- eller jubileumsmotiv med högt nationellt eller europeiskt symbolvärde.

Utgivande land: Vatikanstaten.

Tema: 1950-årsminnet av S:t Petrus och S:t Paulus martyrium.

Beskrivning: Motivet utgörs av S:t Petrus och S:t Paulus och deras symboler, nycklarna respektive svärdet. Upp till i det inre fältet omskriften "CITTÀ DEL VATICANO". Ned till omskriften "1950° DEL MARTIRIO DEI SANCTI PIETRO E PAOLO". Längst ned till vänster utgivningsåret "2017" och till höger myntortsmärket "R" för Rom samt däremellan formgivarens namn "G. TITOTTO".

I myntets yttre fält återfinns EU-flaggans tolv stjärnor.

Myntupplaga: 105 000.

Utgivning: Juni 2017.

⁽¹⁾ Se EGT C 373, 28.12.2001, s. 1 för upplysningar om nationella sidor på alla mynt som gavs ut 2002.

⁽²⁾ Se slutsatserna från rådets möte (ekonomiska och finansiella frågor) den 10 februari 2009 och kommissionens rekommendation av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp (EUT L 9, 14.1.2009, s. 52).

Ny nationell sida på euromynt som är avsedda att sättas i omlopp

(2017/C 120/08)

Nationell sida på det nya minnesmynt med valören 2 euro som är avsett att sättas i omlopp och som utges av Portugal

Euromynt avsedda att sättas i omlopp är lagliga betalningsmedel i hela euroområdet. För att informera alla som hanterar mynt, liksom den breda allmänheten, offentliggör kommissionen utformningen av alla nya euromynt⁽¹⁾. I enlighet med rådets slutsatser av den 10 februari 2009⁽²⁾ får medlemsstaterna i euroområdet och de länder som har ingått ett monetärt avtal med Europeiska unionen om utgivning av euromynt ge ut minnesmynt i euro avsedda att sättas i omlopp, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda, särskilt att endast mynt med valören 2 euro ges ut. Dessa mynt har samma tekniska egenskaper som andra euromynt med valören 2 euro, men deras nationella sida har ett minnes- eller jubileums-motiv med högt nationellt eller europeiskt symbolvärde.

Utgivande land: Portugal

Tema: 150 år av allmän ordning och säkerhet

Beskrivning: Motivet består av siluetter av människor och byggnader, såsom symboliska framställningar av medborgare och städer, där den allmänna ordningen och säkerheten huvudsakligen upprätthålls, samt polisens förenklade symbol. Inskrifterna utgörs av årtalet "1867" och utgivningsåret "2017", utgivningslandet "PORTUGAL", temat ("SEGURANÇA PÚBLICA" – allmän ordning och säkerhet), medborgarskapets emblematiske motto ("DIREITOS", "LIBERDADES", "GARANTIAS" – rättigheter, friheter och skyddsgarantier) samt formgivarens namn "JOSE DE GUIMARÃES".

I myntets yttre fält återfinns EU-flaggans tolv stjärnor.

Myntupplaga: 520 000

Utgivning: Juli 2017

⁽¹⁾ Se EGT C 373, 28.12.2001, s. 1, för upplysningar om nationella sidor på alla mynt som gavs ut 2002.

⁽²⁾ Se slutsatserna från rådets möte (ekonomiska och finansiella frågor) den 10 februari 2009 och kommissionens rekommendation av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp (EUT L 9, 14.1.2009, s. 52).

UPPLYSNINGAR FRÅN MEDLEMSSTATERNA

Uppdatering av förteckningen över de gränsövergångsställen som avses i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽¹⁾

(2017/C 120/09)

Offentliggörandet av förteckningen över de gränsövergångsställen som avses i artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) ⁽²⁾ grundar sig på uppgifter som medlemsstaterna anmält till kommissionen i enlighet med artikel 39 i kodexen om Schengengränserna.

Utöver offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* görs en regelbunden uppdatering av förteckningen på webbplatsen för generaldirektoratet för inrikes frågor.

FRANKRIKE

Uppgifterna ersätter den förteckning som offentliggjordes i EUT C 401, 29.10.2016

FÖRTECKNING ÖVER GRÄNSÖVERGÅNGSSTÄLLEN**Gränsövergångsställen vid luftgränser**

- (1) Ajaccio-Napoléon-Bonaparte
- (2) Albert-Bray
- (3) Angers-Marcé
- (4) Angoulême-Brie-Champniers
- (5) Annecy-Methet
- (6) Auxerre-Branches
- (7) Avignon-Caumont
- (8) Bâle-Mulhouse
- (9) Bastia-Poretta
- (10) Beauvais-Tillé
- (11) Bergerac-Roumanière
- (12) Béziers-Vias
- (13) Biarritz-Pays Basque
- (14) Bordeaux-Mérignac
- (15) Brest-Bretagne
- (16) Brive-Souillac
- (17) Caen-Carpiquet
- (18) Calais-Dunkerque
- (19) Calvi-Sainte-Catherine
- (20) Cannes-Mandelieu
- (21) Carcassonne-Salvaza
- (22) Châlons-Vatry

⁽¹⁾ Se förteckningen över tidigare offentliggöranden i slutet av denna uppdatering.

⁽²⁾ EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

- (23) Chambéry-Aix-les-Bains
- (24) Châteauroux-Déols
- (25) Cherbourg-Mauperthus
- (26) Clermont-Ferrand-Auvergne
- (27) Colmar-Houssen
- (28) Deauville-Normandie
- (29) Dijon-Longvic
- (30) Dinard-Pleurtuit-Saint-Malo
- (31) Dôle-Tavaux
- (32) Epinal-Mirecourt
- (33) Figari-Sud Corse
- (34) Grenoble-Isère
- (35) Hyères-le Palivestre
- (36) Paris-Issy-les-Moulineaux
- (37) La Môle – Saint-Tropez, från och med den 15 juni till och med den 30 september 2017
- (38) La Rochelle-Ile de Ré
- (39) Laval-Entrammes
- (40) Le Havre-Octeville
- (41) Le Mans-Arnage
- (42) Le Touquet-Côte d'Opale
- (43) Lille-Lesquin
- (44) Limoges-Bellegarde
- (45) Lorient-Lann-Bihoué
- (46) Lyon-Bron
- (47) Lyon-Saint-Exupéry
- (48) Marseille-Provence
- (49) Metz-Nancy-Lorraine
- (50) Monaco-Héliport
- (51) Montpellier-Méditerranée
- (52) Nantes-Atlantique
- (53) Nice-Côte d'Azur
- (54) Nîmes-Garons

- (55) Orléans-Bricy
- (56) Orléans-Saint-Denis-de-l'Hôtel
- (57) Paris-Charles de Gaulle
- (58) Paris-le Bourget
- (59) Paris-Orly
- (60) Pau-Pyrénées
- (61) Perpignan-Rivesaltes
- (62) Poitiers-Biard
- (63) Quimper-Pluguffan (öppen från början av maj till början av september)
- (64) Rennes Saint-Jacques
- (65) Rodez-Aveyron
- (66) Rouen-Vallée de Seine
- (67) Saint-Brieuc-Armor
- (68) Saint-Etienne Loire
- (69) Saint-Nazaire-Montoir
- (70) Strasbourg-Entzheim
- (71) Tarbes-Lourdes-Pyrénées
- (72) Toulouse-Blagnac
- (73) Tours-Val de Loire
- (74) Troyes-Barbèrey

Gränsövergångsställen vid sjögränser

- (1) Ajaccio
- (2) Bastia
- (3) Bayonne
- (4) Bordeaux
- (5) Boulogne
- (6) Brest
- (7) Caen-Ouistreham
- (8) Calais
- (9) Cannes-Vieux Port
- (10) Carteret
- (11) Cherbourg
- (12) Dieppe

- (13) Douvres
- (14) Dunkerque
- (15) Granville
- (16) Honfleur
- (17) La Rochelle-La Pallice
- (18) Le Havre
- (19) Les Sables-d'Olonne-Port
- (20) Lorient
- (21) Marseille
- (22) Monaco-Port de la Condamine
- (23) Nantes-Saint-Nazaire
- (24) Nice
- (25) Port-de-Bouc-Fos/Port-Saint-Louis
- (26) Port-la-Nouvelle
- (27) Port-Vendres
- (28) Roscoff
- (29) Rouen
- (30) Saint-Brieuc
- (31) Saint-Malo
- (32) Sète
- (33) Toulon

Gränsövergångsställen vid landgränser

- (1) Gare de Bourg Saint Maurice (öppen från början av december till mitten av april)
- (2) Gare de Moutiers (öppen från början av december till mitten av april)
- (3) Gare d'Ashford International
- (4) Gare d'Avignon-Centre
- (5) Cheriton/Coquelles
- (6) Gare de Chessy-Marne-la-Vallée
- (7) Gare de Fréthun
- (8) Gare de Lille-Europe
- (9) Gare de Paris-Nord
- (10) Gare de Saint-Pancras
- (11) Gare d' Ebsfleet
- (12) Pas de la Case-Porta

Förteckning över tidigare offentliggöranden

EUT C 316, 28.12.2007, s. 1.	EUT C 313, 17.10.2012, s. 11.
EUT C 134, 31.5.2008, s. 16.	EUT C 394, 20.12.2012, s. 22.
EUT C 177, 12.7.2008, s. 9.	EUT C 51, 22.2.2013, s. 9.
EUT C 200, 6.8.2008, s. 10.	EUT C 167, 13.6.2013, s. 9.
EUT C 331, 31.12.2008, s. 13.	EUT C 242, 23.8.2013, s. 2.
EUT C 3, 8.1.2009, s. 10.	EUT C 275, 24.9.2013, s. 7.
EUT C 37, 14.2.2009, s. 10.	EUT C 314, 29.10.2013, s. 5.
EUT C 64, 19.3.2009, s. 20.	EUT C 324, 9.11.2013, s. 6.
EUT C 99, 30.4.2009, s. 7.	EUT C 57, 28.2.2014, s. 4.
EUT C 229, 23.9.2009, s. 28.	EUT C 167, 4.6.2014, s. 9.
EUT C 263, 5.11.2009, s. 22.	EUT C 244, 26.7.2014, s. 22.
EUT C 298, 8.12.2009, s. 17.	EUT C 332, 24.9.2014, s. 12.
EUT C 74, 24.3.2010, s. 13.	EUT C 420, 22.11.2014, s. 9.
EUT C 326, 3.12.2010, s. 17.	EUT C 72, 28.2.2015, s. 17.
EUT C 355, 29.12.2010, s. 34.	EUT C 126, 18.4.2015, s. 10.
EUT C 22, 22.1.2011, s. 22.	EUT C 229, 14.7.2015, s. 5.
EUT C 37, 5.2.2011, s. 12.	EUT C 341, 16.10.2015, s. 19.
EUT C 149, 20.5.2011, s. 8.	EUT C 84, 4.3.2016, s. 2.
EUT C 190, 30.6.2011, s. 17.	EUT C 236, 30.6.2016, s. 6.
EUT C 203, 9.7.2011, s. 14.	EUT C 278, 30.7.2016, s. 47.
EUT C 210, 16.7.2011, s. 30.	EUT C 331, 9.9.2016, s. 2.
EUT C 271, 14.9.2011, s. 18.	EUT C 401, 29.10.2016, s. 4.
EUT C 356, 6.12.2011, s. 12.	EUT C 484, 24.12.2016, s. 30.
EUT C 111, 18.4.2012, s. 3.	EUT C 32, 1.2.2017, s. 4.
EUT C 183, 23.6.2012, s. 7.	EUT C 74, 10.3.2017, s. 9.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

EFTA-DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 2 augusti 2016

i mål E-33/15

Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island

(Underlåtenhet av en Eftastat i EES att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – direktiv 2012/26/EU om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel)

(2017/C 120/10)

Domstolen meddelade den 2 augusti 2016 dom i mål E-33/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Republiken Island har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 15q i kapitel XIII i bilaga II till EES-avtalet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012 om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, och enligt artikel 7 i avtalet, genom att underlåta att inom fastställd frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att genomföra rättsakten. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president och referent, Per Christiansen och Páll Hreinsson, domare.

Domslutet lyder:

1. Republiken Island har genom att inte inom fastställd frist anta de nödvändiga åtgärderna för att genomföra rättsakten underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 15q i kapitel XIII i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012 om ändring av direktiv 2001/83/EG vad gäller säkerhetsövervakning av läkemedel), så som den anpassats till avtalet genom protokoll 1 till detta, och enligt artikel 7 i EES-avtalet.
2. Republiken Island ska ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM**av den 2 augusti 2016****i mål E-34/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island**

(Underlåtenhet av en Eftastat att fullgöra sina skyldigheter – Underlåtet genomförande – Direktiv 2012/46/EU om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg)

(2017/C 120/11)

Domstolen meddelade den 2 augusti 2016 dom i mål E-34/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Republiken Island. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Republiken Island underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i kapitel XXIV i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) (kommissionens direktiv 2012/46/EU av den 6 december 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg), så som den anpassats genom protokoll 1 till EES-avtalet, och enligt artikel 7 i EES-avtalet genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra rättsakten inom den föreskrivna fristen, eller i vart fall genom att inte underrätta Eftas övervakningsmyndighet om detta. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen (referent) och Páll Hreinsson, domare:

Domslutet lyder:

1. Republiken Island har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 1a i kapitel XXIV i bilaga II till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) (kommissionens direktiv 2012/46/EU av den 6 december 2012 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som ska monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg), så som den anpassats genom protokoll 1 till EES-avtalet, och enligt artikel 7 i EES-avtalet genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra rättsakten inom den föreskrivna fristen.
2. Republiken Island ska bära rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM**av den 2 augusti 2016****i mål E-35/15****Eftas övervakningsmyndighet mot Konungariket Norge**

(Underlåtenhet av en Eftastat att uppfylla sina skyldigheter – Direktiv 2000/59/EG om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester)

(2017/C 120/12)

Domstolen meddelade den 2 augusti 2016 dom i mål E-35/15, Eftas övervakningsmyndighet mot Konungariket Norge. Eftas övervakningsmyndighet hade yrkat att domstolen skulle fastställa att Konungariket Norge underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 56i i bilaga XIII till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester) genom att landet inom den föreskrivna fristen inte har i) utvecklat och genomfört en lämplig plan för mottagande och hantering av avfall för varje hamn i Norge i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2000/59/EG, ii) inte har utvärderat och godkänt planerna för mottagande och hantering av avfall eller övervakat genomförandet och säkerställt att de godkänns på nytt åtminstone vart tredje år i enlighet med artikel 5.3 i direktiv 2000/59/EG, och iii) inte har sett till att det i samtliga hamnar i Norge finns tillgång till mottagningsanordningar som är adekvata för att tillgodose behoven hos de fartyg som normalt använder hamnen utan att dessa orsakas onödigt dröjsmål, i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2000/59/EG. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president (referent), Per Christiansen och Páll Hreinsson, domare.

Domslutet lyder:

1. Konungariket Norge har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt den rättsakt som det hänvisas till i punkt 56i i bilaga XIII till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester) inom den föreskrivna fristen genom att landet
 - a) inte har utvecklat och genomfört en lämplig plan för mottagande och hantering av avfall för varje hamn i Norge i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2000/59/EG,
 - b) inte har utvärderat och godkänt planerna för mottagande och hantering av avfall för samtliga hamnar i Norge eller övervakat genomförandet och säkerställt att de godkänns på nytt åtminstone vart tredje år i enlighet med artikel 5.3 i direktiv 2000/59/EG, och
 - c) inte har sett till att det i samtliga hamnar i Norge finns tillgång till mottagningsanordningar som är adekvata för att tillgodose behoven hos de fartyg som normalt använder hamnen utan att dessa orsakas onödigt dröjsmål, i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2000/59/EG.
2. Konungariket Norge ska ersätta rättegångskostnaderna.

DOMSTOLENS DOM**av den 3 augusti 2016****i de förenade målen E-26/15 och E-27/15****Brottmålsförfarande mot B och B mot Finanzmarktaufsicht***(Frihet att tillhandahålla tjänster – Artikel 36 i EES-avtalet – Direktiv 2005/60/EG – Proportionalitet)*

(2017/C 120/13)

Domstolen meddelade den 3 augusti 2016 dom i de förenade målen E-26/15 och E-27/15, brottmålsförfarande mot B och B mot *Finanzmarktaufsicht*, *Fürstlicher Oberster Gerichtshof* (Högsta domstolen i Furstendömet Liechtenstein) och *Beschwerdekommission der Finanzmarktaufsicht* (Finanstillsynens överklagandenämnd) hade begärt ett yttrande enligt artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol när det gäller tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism. Domstolen var sammansatt av Carl Baudenbacher, president, Per Christiansen och Páll Hreinsson (referent), domare. Domslutet lyder:

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ska tolkas som att det inte utgör hinder för ett EES-land att kräva att en tjänsteleverantör till truster eller bolag som verkar på dess territorium enligt friheten att tillhandahålla tjänster ska omfattas av de krav på tillbörlig aktsamhet som anges i den nationella lagstiftningen.
2. Om sådan lagstiftning ger upphov till svårigheter och extra kostnader för verksamhet som bedrivs enligt reglerna för friheten att tillhandahålla tjänster och kan komma att utgöra en extra kontroll utöver de kontroller som redan genomförs i den EES-stat där tjänsteleverantören till truster eller bolag är hemmahörande, och därmed kan avskräcka denne från att bedriva sådan verksamhet, utgör den dock en begränsning av friheten att tillhandahålla tjänster. Artikel 36 i EES-avtalet ska tolkas som att den inte utgör hinder för sådan lagstiftning, under förutsättning att denna tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt som motiveras av målet att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, är lämplig för att säkra att målet uppnås och inte går utöver vad som behövs för att nå det. För att de nationella tillsynsåtgärderna i EES-värdstaten ska anses proportionerliga, bör det framför allt inte finnas någon generell bedrägeripresumtion som leder till fullständiga systematiska kontroller av alla som är etablerade i andra EES-stater och tillfälligt tillhandahåller tjänster i EES-värdstaten. Dessutom ska EES-värdstaten när den begär information, till exempel dokument, som finns i den EES-stat där företaget är etablerat, ge tjänsteleverantören en rimlig tidsfrist för att lämna informationen, till exempel genom att lämna kopior av dokument. I detta avseende ska den lämpliga tidsfristen avgöras av mängden dokument som begärs och på vilket medium de lagras.
3. Domstolens svar på den första och andra frågan är desamma, även om det företag till vilket de administrativa tjänsterna tillhandahålls inte är registrerat i en EES-stat.

Begäran om ett rådgivande yttrande från Eftadomstolen enligt skrivelse från Oslo tingrett av den 31 augusti 2016 i målet Mobil Betriebskrankenkasse mot Tryg Forsikring

(Mål E-11/16)

(2017/C 120/14)

Oslo tingrett har genom en skrivelse av den 31 augusti 2016, som inkom till Eftadomstolens kansli den 7 september 2016, begärt ett rådgivande yttrande i målet Mobil Betriebskrankenkasse mot Tryg Forsikring beträffande följande frågor:

Fråga 1 gäller tolkningen av artikel 85.1 a i förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen:

När den institution i den skadelidande partens hemland som är ansvarig för att utge förmåner enligt det landets lagstiftning har övertagit den rätt att kräva ersättning som den skadelidande parten har gentemot tredje man, ska andra EES-stater erkänna detta övertagande. Betyder detta

- att andra EES-stater måste erkänna att kravet har överförts från den skadelidande parten till institutionen och att det beror på hemlandets lagstiftning om kravet föreligger och vilken omfattning det har,
- att andra EES-stater måste erkänna att kravet har överförts från den skadelidande parten till institutionen och att det beror på lagstiftningen i det land där skadan inträffade om kravet föreligger och vilken omfattning det har, eller
- att andra EES-stater måste erkänna att kravet har överförts från den skadelidande parten till institutionen, men att förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen inte har någon inverkan på valet av lagstiftning beträffande huruvida kravet föreligger och vilken omfattning det har?

Fråga 2 gäller tolkningen av artikel 85.1 b i förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen:

Om den institution som är ansvarig för att utge förmåner har en direkt rätt gentemot tredje man, ska andra EES-stater erkänna denna rätt. Betyder detta

- att andra EES-stater måste erkänna rätten fullt ut, inklusive att det beror på hemlandets lagstiftning om fordran föreligger och vilken omfattning den har, eller
 - att andra EES-stater måste erkänna rätten, med förbehåll för de begränsningar som följer av lagstiftningen i det land där skadan inträffade?
-

FÖRFARANDE FÖR GENOMFÖRANDE AV KONKURRENSPOLITIKEN

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Förhandsanmälan av en koncentration

(Ärende M.8455 – Strabag/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV)

Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande

(Text av betydelse för EES)

(2017/C 120/15)

1. Europeiska kommissionen mottog den 5 april 2017 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽¹⁾, genom vilken företagen ILBAU Liegenschaftsverwaltung AG, ytterst kontrollerat av Strabag SE (*Strabag*, Österrike), och Rohöl-Aufsuchungs Aktiengesellschaft, ytterst kontrollerat av EVN AG (*EVN*, Österrike), på det sätt som avses i artikel 3.1 b och 3.4 i koncentrationsförordningen, förvärvar gemensam kontroll över företaget Projektgesellschaft Geoenergie Bayern Projekt Garching a.d. Alz GmbH & Co. KG (*JV*, Tyskland) genom förvärv av aktier i ett nyskapat företag som utgör ett gemensamt företag.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
 - Strabag: Verksamhet över hela världen inom samtliga segment av byggbranschen, särskilt inom struktur, uppförande och anläggningsarbeten samt vägbyggen.
 - EVN: Huvudsakligen verksamhet inom prospektering och produktion av olja och gas, lagring av gas och distribution av el, gas och fjärrvärme.
 - JV: Har rättigheterna för utvecklingen av djupjordvärmeenergiprojektet *Bruck* i Garching a.d. Alz i Bayern. JV kommer att vidareutveckla *Bruck*-projektet och producera och leverera el och fjärrvärme till tredje part. Dessutom kommer JV att utveckla andra djupjordvärmeprojekt.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004⁽²⁾.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha inkommit till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. De kan, med angivande av referens M.8455 – Strabag/Rohöl-Aufsuchungs AG/JV, sändas per fax (+32 22964301), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per brev till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

Förhandsanmälan av en koncentration**(Ärende M.8384 – Carlyle/Citic/McDonald's/McDonald's China)****Ärendet kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande****(Text av betydelse för EES)**

(2017/C 120/16)

1. Europeiska kommissionen mottog den 7 april 2017 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽¹⁾, genom vilken företaget The Carlyle Group (*Carlyle*, Förenta staterna), Citic Capital och Citic Limited (*Citic*, Folkrepubliken Kina) tillsammans med McDonald's Corporation (*McDonald's*, Förenta staterna) på det sätt som avses i artikel 3.1 b i koncentrationsförordningen förvärvar gemensam kontroll över hela McDonald's China Management Limited (*målföretaget*), som utgörs av McDonald's verksamheter på det kinesiska fastlandet och i Hongkong, genom förvärv av aktier.
2. De berörda företagen bedriver följande affärsverksamhet:
 - Carlyle: förvaltar fonder som investerar globalt inom fyra investeringsområden, nämligen företagsriskkapital (uppköp och tillväxtkapital), fast egendom (fastigheter, infrastruktur och energi), globala marknadsstrategier (strukturerade krediter, mezzaninfinansiering, högriskskuldinstrument, hedgefonder och skuldinstrument för medelstora företag) och marknadslösningar (program för fondandelsfonder för riskkapital och därtill kopplad saminvesteringsverksamhet och biverksamhet).
 - Citic: verksamt i både finansiella och icke-finansiella företag. Gruppens finansiella företag omfattar ett brett spektrum av tjänster, däribland kommersiell bankverksamhet, investeringstjänster, kapitalförvaltning, försäkringar, fondförvaltning och kapitalförvaltning. Gruppens icke-finansiella företag omfattar fastighetsföretag, teknikföretag, entreprenadföretag, energi- och resursutvinningsföretag, infrastrukturföretag, byggföretag, verkstadsindustri och IT-industri.
 - McDonald's: är verksamt över hela världen med snabbbetjäningss restaurangbranschen, driver eller har franchiseavtal med McDonald's restauranger, som serverar en lokalt förankrad meny för mat och dryck på mer än 36 000 platser i mer än 100 länder. McDonald's globala system består både av restauranger som McDonald's själva äger och av franchiserestauranger, där mer än 80 % av McDonald's restauranger ägs och drivs av självständiga franchisetagare.
 - Målföretaget: Måloffärsverksamheten omfattar över 2 000 McDonald's restauranger på det kinesiska fastlandet och i Hongkong.
3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda transaktionen kan omfattas av koncentrationsförordningen, dock med det förbehållet att ett slutligt beslut i denna fråga fattas senare. Det bör noteras att detta ärende kan komma att handläggas enligt ett förenklat förfarande, i enlighet med kommissionens tillkännagivande om ett förenklat förfarande för handläggning av vissa koncentrationer enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 ⁽²⁾.
4. Kommissionen uppmanar berörda tredje parter att till den lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna ska ha inkommit till kommissionen senast tio dagar efter detta offentliggörande. De kan, med angivande av referens M.8384 – Carlyle/Citic/McDonald's/McDonald's China, sändas per fax (+32 22964301), per e-post (COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu) eller per brev till

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Registreringsenheten för företagskoncentrationer
1049 Bryssel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 1 (koncentrationsförordningen).

⁽²⁾ EUT C 366, 14.12.2013, s. 5.

ÖVRIGA AKTER

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Offentliggörande av en ansökan om ändring i enlighet med artikel 50.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel

(2017/C 120/17)

Genom detta offentliggörande tillgodoses den rätt att göra invändningar som fastställs i artikel 51 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

ANSÖKAN OM ÄNDRING

Rådets förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽²⁾

ANSÖKAN OM ÄNDRING ENLIGT ARTIKEL 9

”TERNERA DE EXTREMADURA”**EU-nr: ES-PGI-0105-01129 – 8.7.2013****SGB (X) SUB ()****1. Rubrik i produktspecifikationen som berörs av ändringen (ändringarna)**

- Produktens namn
- Produktbeskrivning
- Geografiskt område
- Bevis på ursprung
- Framställningsmetod
- Samband
- Märkning
- Nationella krav
- Annat [kontrollorgan]

2. Typ av ändring(ar)

- Ändring av sammanfattande dokument eller sammanfattning
- Ändring i produktspecifikationen för en registrerad SUB eller SGB för vilken varken det sammanfattande dokumentet eller sammanfattningen har offentliggjorts
- Ändring i specifikationen som inte kräver någon ändring i det offentliggjorda sammanfattande dokumentet (artikel 9.3 i förordning (EG) nr 510/2006)
- Tillfällig ändring i specifikationen till följd av att de offentliga myndigheterna har infört obligatoriska sanitära eller fytosanitära åtgärder (artikel 9.4 i förordning (EG) nr 510/2006)

3. Ändring(ar)*Produktbeskrivning*

För att förtydliga terminologin och undvika förvirring i hela dokumentet ska följande mening utgå: ”De raser som härrör från andra generationen av korsningar som omfattas av denna SGB får inte vara reproduktiva raser”. Den ska ersättas med följande mening: ”De hondjur som härrör från substitutionskorsningar får inte vara reproduktiva hondjur som omfattas av denna SGB”.

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 1. Ersatt av förordning (EU) nr 1151/2012.

De stycken som beskriver villkoren för uppfödningen och utfodringen av djuren och som upprepas i punkt E, "Beskrivning av framställningsmetoden för produkten", utgår.

Uttrycket "kosttillskott som tidigare godkännts" utgår och ersätts med "godkända kosttillskott". De typer av kosttillskott som är tillåtna anges senare i punkt E, "Beskrivning av framställningsmetoden för produkten".

Mot bakgrund av producenternas arbetsmetoder har den period då pH-värdet kan mätas förlängts från 24 till 48 timmar. Detta beror på att djur slaktas vid olika tidpunkter och förs till styckningsanläggningen samtidigt. Dokumentet inbegriper nu också andra områden där pH-värdet kan mätas för att kontrollera denna parameter i slaktkropparna som ska styckas.

Uppgifter som garanterar att produkten har sitt ursprung i området

D.2 Certifieringskontroller

Det stycke som beskriver sådana raser som är tillåtna som råvaror för köttet med den skyddade geografiska beteckningen "Ternera de Extremadura", och som upprepas och beskrivs i punkt B, "Produktbeskrivning", utgår.

Enligt det nya systemet för certifiering i enlighet med standarden UNE-EN-40511 ändras vissa stycken som beskriver dels producenternas kontroll enligt specifikationen, dels den kontroll som utförs av kontrollorganets tillsyns- och certifieringsorgan för att fastställa överensstämmelse med specifikationen.

Djur från sådana anläggningar som är registrerade för den skyddade geografiska beteckningen får blandas med andra djur för att underlätta djurtransporter från små jordbruksföretag, under förutsättning att de hör till samma transportparti och identifiering av djuren säkerställs. Detta beror på att samma fordon används för transport till slakteriet från olika anläggningar som tillhör kooperativ eller producentgrupper. Vissa av anläggningarna används för både djur som omfattas av den skyddade geografiska beteckningen och djur som inte omfattas av den. Det anses inte nödvändigt att skilja dem åt under lastning och transport till slakt.

Beskrivning av framställningsmetoden för produkten

Texten i stycket om utfodringen av dikorna har ändrats för att tydliggöra foderinnehållet.

Följande stycken har därför strukits och skrivits om:

- Texten "och baljväxter och godkända koncentrerade fibrer" utgår och ersätts med "proteingrödor och andra råvaror, förutsatt att de är av vegetabiliskt ursprung, och nödvändiga mineraler och vitaminer".
- Följande stycke har strukits: "Kontrollorganet måste offentliggöra förteckningen med tillåtna råvaror för utfodring av djuren".

Slakt av djur och samtidig bearbetning av slaktkropparna är tillåten, både vad gäller djur som omfattas av den skyddade geografiska beteckningen och dem som inte gör det, förutsatt att djuren särskiljs och identifieringen av dem säkerställs. Denna ändring görs i enlighet med praxis i slakterier, utan att identifieringen av produkten och dess spårbarhet påverkas.

I detta avsnitt görs ändringar av de stycken som beskriver kontrollorganets kontroll, som inte var förenliga med det nuvarande certifieringssystemet. Den nya versionen beskriver producenternas nuvarande kontroll i enlighet med specifikationen. Granskningen av överensstämmelse med specifikationen utförs av kontrollorganets tillsyns- och certifieringsorgan i enlighet med det nya system för certifiering som krävs enligt standarden UNE-EN-45011.

Kontrollorgan

Uppgifterna om kontrollorganet har uppdaterats i och med att tillsyns- och certifieringsorganet inrättades. Detta är ett oberoende ansökningsorgan som har ackrediterats för certifiering av livsmedelsprodukter av ENAC (*Entidad Nacional de Acreditación*) i enlighet med de kriterier som fastställs i standarden UNE-EN 45.011 (ackreditering 109/C-PR188).

Kriterierna har därefter anpassats till standarden UNE-EN ISO/IEC 17065:2012.

Märkning

För att ge konsumenterna mer exakta uppgifter om den slutliga produkten i fråga om första eller andra generationens korsningar (som är svårt att kontrollera och inte återspeglas i den slutliga identifieringen av produkten) anger märkningen om köttet kommer från en korsning i någon generation.

Alla hänvisningar till spårbarhet utgår från detta avsnitt eftersom de inte ingår i märkningen.

I stycket "Samtidig slakt och bearbetning av slaktkropparna ..." utgår ordet "inte" och följande fras läggs till: "förutsatt att djuren särskiljs och identifieringen av dem säkerställs".

Hänvisning till användningen av märkning utgår.

Lagstiftning

Detta avsnitt utgår eftersom det blev inaktuellt efter antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽³⁾.

Formella ändringar

Ordet "nuvarande" utgår i de stycken där det används med hänvisning till specifikationen, dvs. i

- andra stycket i avsnittet "Bevis för att produkten har sitt ursprung i det avgränsade geografiska området",
- tredje stycket i avsnittet "Beskrivning av framställningsmetoden för produkten", och
- andra stycket i "Märkning".

Rutan "Beskrivning av sambandet mellan produkten och den geografiska omgivningen" på ansökningsblanketten har inte kryssats i, eftersom ändringarna är rent formella, dvs. de innebär att text flyttas eller tas bort på grund av upprepningar.

Det första, fjärde och femte stycket i punkt 3, "Produktions- och framställningssystem", utgår eftersom de upprepas i punkt B, "Produktbeskrivning".

Det andra och tredje stycket i punkt 3, "Produktions- och bearbetningssystem", utgår eftersom de upprepas i punkt E, "Beskrivning av framställningsmetoden för produkten".

SAMMANFATTANDE DOKUMENT

Rådets förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽⁴⁾

"TERNERA DE EXTREMADURA"

EU-nr: ES-PGI-0105-01129 – 8.7.2013

SGB (X) SUB ()

1. Namn

"Ternera de Extremadura"

2. Medlemsstat eller tredjeland

Spanien

3. Beskrivning av jordbruksprodukten eller livsmedlet

3.1 Produkttyp

Klass 1.1 Färskt kött (och slaktbiprodukter)

3.2 Beskrivning av den produkt för vilken namnet i punkt 1 är tillämpligt

Med "Ternera de Extremadura" avses endast slaktkroppar av de inhemska raserna "Retinta", "Avileña-Negra Ibérica", "Morucha", "Blanca Cacereña", "Berrendas" och dess korsningar med raserna "Charolais" och "Limousin", perfekt anpassade till omgivningen, och korsningar med ovannämnda inhemska raser som fötts upp extensivt.

Egenskaperna hos det kött som omfattas av den skyddade geografiska beteckningen "Ternera de Extremadura" är följande:

- I) Kalvkött (*Ternera*): Kött från djur som är avsedda att slaktas när de är mellan 7 och 12 månader minus en dag. Det har en klarröd färg med vitt fett, har en fast konsistens, är en aning fuktigt och har fin textur.
- II) "Baby beef" (*Añojo*): Kött från djur som är avsedda att slaktas när de är mellan 12 och 16 månader minus en dag. Det har en klarröd till rödviolet färg med vitt fett, har en fast konsistens, är en aning fuktigt och har fin textur.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

III) Ungtjur (*Novillo*): Kött från djur som är avsedda att slaktas när de är mellan 16 och 36 månader. Det har en djupröd färg med gräddfärgat fett, har en fast konsistens och är en aning fuktigt, har fin textur och måttliga mängder intramuskulärt fett.

De olika typerna av slaktkroppar ska uppfylla följande standarder:

1. – Slaktkroppar av kategorierna A och E enligt rådets förordning (EEG) nr 1208/81 (5).
2. – Klasser: E, U, R, O.
3. – Fettansättning 2, 3 och 4.
4. – Hygien: tillämpning av EU-normer och nationella normer.
5. – pH-värdet ska 24–48 timmar efter slakt vara lägre än 6 i muskeln *Longissimus dorsi* i höjd med femte till sjätte kotan, och/eller i bogmusklerna och/eller i revbenen och/eller i flanken för de slaktkroppar som är avsedda för styckning.

3.3 Råvaror (endast för bearbetade produkter)

—

3.4 Foder (endast för produkter av animaliskt ursprung)

Metoderna för uppfödning av dikor ska återspegla de tekniker och metoder som används för utnyttjande av naturresurser i en extensiv boskapsuppfödning. Dikorna livnär sig på bete på de betesmarker som går under benämningen *dehesa* och på andra naturliga betesmarker i Extremaduras ekosystem, där de går på bete året runt. Vid behov kompletteras detta foder med halm, hö, spannmål, proteingrödor och andra råvaror av vegetabiliskt ursprung, samt med nödvändiga vitaminer och mineraler.

Kalvarna stannar hos kon tills de är minst fem månader gamla.

Det är uttryckligen förbjudet att använda produkter som kan störa djurets normala tillväxt- och utvecklingstakt, i enlighet med gällande lagstiftning.

3.5 Särskilda steg i produktionsprocessen som måste äga rum i det avgränsade geografiska området

Specifika stadier i produktionen: födelse, uppfödning, slakt och styckning ska ske i det berörda området.

3.6 Särskilda regler för skivning, rivning, förpackning osv.

—

3.7 Särskilda regler för märkning

För att ge konsumenterna mer exakta uppgifter om den slutliga produkten i fråga om korsningar anger märkningen om köttet kommer från korsningar i någon generation.

4. Kort beskrivning av det geografiska området

Det geografiska område där de djur hålls vars kött ska förses med den skyddade ursprungsmärkningen "Tertera de Extremadura" omfattar nedanstående förvaltningsområden och motsvarande kommuner:

Alburquerque, Almedralejo, Azuaga, Badajoz, Brozas, Cáceres, Castuera, Coria, Don Benito, Herrera del Duque, Hervás, Jaraíz de la Vera, Jerez de los Caballeros, Logrosán, Llerena, Mérida, Navalmoral de la Mata, Olivenza, Plasencia, Puebla de Alcocer, Trujillo och Valencia de Alcántara.

Bearbetningen sker i det geografiska produktionsområdet.

5. Samband med det geografiska området

5.1 Specifika uppgifter om det geografiska området

Av det berörda området täcks 35 % av buskar (till exempel klippros, ärttörne och ljung) och buskskog (ek, korkek, bergesk, spansk ek osv.). Återstoden utgörs av ytor med örtartade växter som är lämpliga för boskap.

Husdjursarterna i Extremadura består till stor del av inhemska raser som har en nära koppling till den för regionen typiska miljön (*dehesa*). Med sin tålighet och stora förmåga till anpassning till svåra miljöer bidrar de alla till att bevara och förbättra ekosystemet genom att gödsla marken, förbättra beteskvaliteten och begränsa utbredningen av buskvegetation. Det bör emellertid påpekas att uppfödningen i de flesta besättningarna sker genom att raserna korsas med spanska kötraser för att anpassa produktionen till marknadens aktuella krav.

(5) EUT L 123, 7.5.1981, s. 3.

De extrema temperatur- och nederbördsförhållandena innebär att de raser som utgör "Terñera de Extremadura" har anpassat sig på bästa möjliga sätt, eftersom de kan klara både kylan och värmen, och även vattenbristen under perioder av torka.

Betesmarkernas ekosystem har genom seklerna formats av människans påverkan på dessa skogsområden i trakterna kring Medelhavet. Ekosystemet omfattar vidsträckta områden i Extremadura. Djurhållningen har av tradition varit inriktad på extensiv produktion där djurarterna (både tamdjur och vilda djur), miljön och människans påverkan alltid har varit i balans. Begreppet *extensifiering* hänger intimt samman med tillgången på stora områden med betesmarker för djur som på grund av sin tålighet är perfekt anpassade till omgivningen. Det hårda klimatet och den magra jordmånen har främjat boskapsskötselns framväxt.

Naturtypen *dehesa* kännetecknas av att den används som betesmark där den örtartade växtligheten täcker en stor del av energibehovet hos djuren. Betet är mycket näringsrikt och är sammansatt av en varierad flora med många ettåriga arter som förökar sig genom självsådd.

Träden har stor betydelse för jordbruksföretagen i området med denna naturtyp, eftersom träden kan användas på så många olika sätt och miljön erbjuder flera alternativa produktionsmetoder.

Skogen i området domineras av två arter: stenek (*Quercus ilex*) och korkek (*Quercus suber*), men det finns också andra arter av mindre betydelse, till exempel bergkek (*Quercus lusitanica*), äkta kastanj (*Castanea sativa*) och ek (*Quercus robur*). Träden ger olika produkter, exempelvis ekollon, kvistar, grenar och löv, som blir foder när markvegetationen sinar.

De vanligaste buskarterna är klipprosv (*Cistus ladaniferus*), harris (*Sarothamnus scoparius*), smalbladig cistros (*Cistus monspeliensis*) och olika ginstarter (*Genista*).

Betesmarkerna kan med utgångspunkt från marktyp klassificeras på följande sätt:

- Betesmarker på granitgrund
- Betesmarker på skiffergrund
- Betesmarker på triär eller kvartär berggrund
- Fällbetesmark (*pastos de majadales*)
- Andra betesmarker inom särskilda områden, t.ex. i bergstrakter.

Man får inte bortse från att ekosystemet utöver betesmarkerna även producerar ekollon, spannmål (vete, korn, havre, råg och rågvete), baljväxter (kikärt, bönor m.m.), kork, ved, träkol och andra resurser. Det råder alltså ingen tvekan om att i ett samhälle som domineras så av jordbruket som Extremadura utgör naturresurserna i betesmarkerna en utomordentligt viktig ekonomisk tillgång och står för 45 % av jordbruksproduktionen.

Olika studier som har genomförts (Espejo Díaz, M; García Torres, S, *Características específicas y diferenciadoras de las carnes de ganado Bovino de las dehesas españolas*) har visat att de kvalitetsegenskaper som konsumenten väljer i hög grad förstärks just hos raserna som betar i *dehesa*-områdena.

5.2 Specifika uppgifter om produkten

Studien *Características específicas y diferenciadoras de las carnes de ganado Bovino de las dehesas españolas*, om särskilda egenskaper som utmärker kött djur som föds upp i de spanska *dehesa*-områdena, presenterades på den internationella konferensen för att beskriva köttprodukter från *dehesa*-områdena (EAAP:s publikation nr 90 år 1998). Konferensen hölls i Mérida (i Badajoz i Spanien). Studien visar att det kött som omfattas av den skyddade geografiska beteckningen "Terñera de Extremadura" och kommer från de raser som brukar kallas *dehesa*-raser har en särskild kvalitet. Sensorisk provning av utbildade provsmakare och konsumenter visar tydligt att köttet har särskilda och mycket uppskattade egenskaper.

Kött som omfattas av beteckningen "Terñera de Extremadura" kan därför definieras som en produkt av hög kvalitet på grund av dess organoleptiska egenskaper i fråga om mörhet, saftighet och smak.

5.3 Orsakssamband mellan det geografiska området och produktens kvalitet eller egenskaper (för SUB) eller en viss kvalitet, ett visst anseende eller vissa andra egenskaper som kan hänföras till produkten (för SGB)

Eftersom olika raser har förekommit samtidigt har både gamla och nuvarande raser och korsningar av dessa erkänts som "Extremadura"-raser på Iberiska halvön.

Korsningen av "Blanca Cacerena" med "Tronco capa negra" gav upphov till raserna "Ganado barroso cacereño" och "Colorada extremeña", som man i dag ser tydliga spår av i "Retinta"-rasen. Korsningarna förekom ofta på de nationella boskapsutställningarna 1913. Rasen utvecklades till "Cacereña" år 1922, 1926 och 1930, under de två senare åren under beteckningen "paradas de Cabestros". Utvecklingen av rasen fortsatte under åren 1953, 1956 och 1959, men den försvann därefter för att dyka upp på nytt tillsammans med ett parti boskap från en statlig djurbesättning vid en utställning 1975. (Sánchez Belda A., *Publicaciones de Extensión Agraria*, 1984).

Vi har också hittat hänvisningar till produkten inom gastronomin, där kalvkött sammankopplas med Extremadura i ett antal olika recept: "*Ternera asada al estilo de la Vera*" (kalvstek i Vera-stil) (i *Cocina Tradicional de la Vera*, José V. Serradilla Muñoz, 1992, tredje upplagan 1999, Gráficas Romero de Jaraíz de la Vera (Cáceres)), "*Envueltillos de Ternera*" (kalvrullader) (i *La cocina día a día, Cocina extremeña*, Ana María Calera, 1987, Plaza y Janes SA), "*Chuletas vaca a la extremeña*" (nötkotletter från Extremadura) (i *Gran Enciclopedia de la Cocina*, ABC, 1994, Ediciones Nobel SA, Madrid), och "*Entrecot al modo de Cáceres*" (entrecôte i Cáceres-stil) (i *Cocina Extremeña*, Teclo Villalón y Pedro Plasencia, 1999, Everest).

Från 1900-talet hittar vi även hänvisningar till boskapsuppfödningen, till exempel den 10 januari 1927 då *Sociedad Productos de la Ganadería Extremeña* bildades för att driva det framtida slakteriet i Mérida. Något senare, omkring 1930, nämns boskapen tillsammans med olika överskottsprodukter som säljs utanför Extremadura. Vid den tidpunkten förekom köttjursboskapen på marknader utanför regionen, där 62 % av boskapens totala levande vikt såldes. (*Extremadura: la historia*, Archivo Ediciones Extremeñas, S.L.1997).

Hänvisning till offentliggörandet av produktspecifikationen

(Artikel 5.7 i förordning (EG) nr 510/2006)

http://www.gobex.es/filescms/con03/uploaded_files/SectoresTematicos/Agroalimentario/Denominacionesdeorigen/IGP_TerneraDeExtremadura_PliegoCondiciones.pdf

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV